

esu

Tauralaukio progimnazijos kūrybingų mokinių laikraštukas visiems

2019 m. gruodžio mėn.

Kalėdų pasakos belaukiant...

Kiekvienais metais aš labai pasiilgstu Kalėdų laukimo - ne tiek pačių Kalėdų, kiek jų laukimo. Tas šventinis laukimas man kaip vaikystės stebuklas, kai ore tyro viltis, ramybė ir džiaugsmas. Tokiu metu ypatingai norisi būti geram savo artimiesiems, draugams, pažįstamiems ir visai nepažįstamiems. Norisi dovanoti džiaugsmą, dovanas ir viltį, dalintis gerais jausmais.

„Laimingos, laimingos Kalėdos, kurios gali sugrąžinti mums vaikystės dienų iliuzijas, priminti seniui jaunystės džiaugsmus ir perkelti jūreivį arba keliauninką iš už daugelio tūkstančių mylių atgal, prie gimtojo židinio, į jaukiuosius namus!“

Čarlzas Dikensas „Kalėdų giesmė“ 1836 m.

**Linksmų šventų Kalėdų
ir laimingų Naujųjų Metų**

PRIEŠŠVENTINĖS AKTUALIJOS

Kodėl Kalėdos vis dažniau tapatinamos su prekybos centrų šturmu ir pirkimu?

Fotografavo Benas Neimantas

SAVAITĖ PRIEŠ KALĖDAS — SAVAITĖ BE TELEFONO MOKYKLOJE

Mobilieji telefonai - trukdo ar padeda?

Telefonas - tai mobilus įrenginys, keičiantis žmonių kasdienybę. Pradžioje telefonai buvo skirti susisiekimui su kitais žmonėmis. Vėliau jie tobulėjo, atsirado programų, kuriose gali skelbti savo nuotraukas, atsirado įvairių žaidimų. Tada telefonai ir žmonės tapo neišskiriami draugai, o gal nesutaikomi priešai?

Ne, telefonas man - draugas. Jis padeda sužinoti naujų dalykų, fotografuoti, rodyti save pasauliui, skaičiuoti, skambinti ir...gali gadinti akis, erzinti, kai pralaimi kokį kvailą žaidimą, telefonas gali įskaudinti. Manau, niekas nenorėtų patirti elektroninių patyčių. Tai labai prasta patirtis. Bet kokios nuotraukos (jeigu kažkada jas bet kam siuntei) gali būti paviešintos internete ir veikti prieš tave. Man yra buvę panašiai: draugė man atsiuntė savo negražią nuotrauką. Abi draugiški pasijuokėme. Atsilygindama ir aš nusiunčiau savo juokingą nuotrauką. Nenorėjau, kad ją pamatytų kažkas kitas nei mano draugė, kuriai ir siunčiau tą nuotrauką, pasitikėjau ja. Po kelių mėnesių draugai mane pridėjo į „messenger“ klasės grupę. Labai nustebau, kai ant grupės viršelio buvo mano „baisiai juokinga“ nuotrauka. Aišku, tai nebuvo tikrosios elektroninės patyčios, bet jaučiausi blogai. Tada supratau, kad internete yra dalykų, kurie skaudina. Po to įvykio nebesiunčiau niekam savo nepavykusių nuotraukų.

Internetas - tai gana pavojinga vieta, tau gali rašyti žmogus, kurio nepažįsti. Reikia labai saugotis. „Facebook“ savo nuotraukų nekeliu, nes tėvai ir mokytojai yra ne kartą pasakoję apie saugumą internete, ir pati suprantu, kad to geriau nedaryti.

Manau, priklausomybės nuo telefono ir interneto neturiu, nes kiekvieną dieną būnu mokykloje, o vėliau - muzikos mokykloje. Man lieka labai mažai laiko telefonui, bet vis tiek jį visą išnaudoju. Kartais labai smagu pažiūrėti, kas dedasi pasaulyje. Jeigu ne internetas - nebūčiau sužinojusi apie degančius Amazonės miškus...

Telefonas - priešas ar draugas? Šis klausimas mane kankina jau ilgai, bet vis dar nežinau atsakymo.

Vega Kavaliauskaitė

LYRIŠKAS SNAIGIŲ ŠOKIS

Sėdi vaikai prie lango ir žiūri,
Kaip ten šalta, kaip ten vėjuota.
O mums taip gera ir jauku,
Geriam arbatą su sausainiuku.

Vaikai dar pažiūri pro langą
Ir pamato: nustojo vėjai, nurimo pūga.
Jau nori lėkti į lauką –
Pasimėgauti pramoga.
Skaistė S.

Ryte pamačiau saulę
Ir neregėtą vaizdą naują.
Netikėtai nustebau
Ir rimtai susimąsčiau.

Stebėjau ir stebėjaus...
Gražų vaizdą aš regėjau:
Nosytė tik kyšt, kyšt,
Nuo žemės tik plyšt, plyšt...
Tik tada supratau,
Pagalvojusi ilgiau -
Iš už žemės rutulys,
Ogi tai saulėtekis?
Dominyka Š.

Trioletas

Man naktyje nebaisu
Po žvaigždėtu dangum.
Aš lig žvaigždžių kylu.
Man naktyje nebaisu
Tarp nakties valandų,
Tarp medžių jaukių.
Man naktyje nebaisu
Po žvaigždėtu dangum.

Liepa B. ir Justas V

VIENOS RAIDĖS ISTORIJS

Bebaimis Benas

Buvo begemotas Benas. Benas buvo bailus. Baisiai bijojo baltų balandžių. Begemotas blaškėsi bandydamas būti bebaimis, bet bailumas buvo begalinė Beno bėda. "Begemotas bailys"-baubdavo Beno bendruomenės balsai. Benas buvo beginklis. Begemotas beviltiškai bandė bendrauti balandžių būryje. Baimė buvo bjaurioji Beno bendražygė. Brėkstant besibaigiančiam birželiui, būrys baltųjų balandžių burkavo Beno buto balkone. "Baigta! Baisu, bet bandysiu"-bambėjo begemotas. Benas bematant buvo balkone bei bandė bendrauti balandžių bendravimo būdu, barstė birų batoną. Balandžiai broliška burkavo. Beno baimės baigėsi. Benas - bebaimis begemotas!

Vega Kavaliauskaitė

Paršelio pienės

Penktadienio popietę paršelis pamiške pasivaikščioti panoro. "Prisiskinsiu pienių paukštei pagydyti," - pamanė paršelis, pasiėmęs pintinę. Pririnko paršelis pusę pintinės pienių.

Pamatė paršelis pilką pelytę. "Pelyte, padėk pririnkti pienių paukštei pagydyti," - paprašė paršelis. Pilka pelytė padėjo paršeliui. Pavakariais paršelis pagydė paukštę ir paukštę pagiedojo pagalbininkams.

Ula Medelytė

Atsipalaidavimas

Auštant atmerkiau akis. Aušros auksiniai atspindžiai arkoje atrodė aiškiai apčiuopiami. Apžiūrėjau audeklą ant aslos. Atsikėlęs apsiprausiau, apsirengiau, atsigėriau aviečių arbatos. Atsipalaidavęs atsisėdau ant audeklo asloje. Atsiminimai apie antradienį atsitiktinai apsireiškė akyse. Aš atostogavau.

Vilius Marčiukaitis

PROJEKTO „IŠKALBINGAS VĖTRUNGIŲ SAVITUMAS“ ATBALSIAI

Septintokų sukurtos mitologinės sakmės po apsilankymo laivadirbio Jono Gižo sodyboje Drevernoje

Vėtrungė

Buvo dar viena siautulinga naktis mariose. Audra žvejų laivelius bloškė tolyn į jūrą. Bangos kėsinosi niekada negražinti valčių į krantą. Kaip surasti kelią į savo prielauką? Kaip sužinoti, kieno yra į krantą išmesta sudužusi žvejo valtelė?

Žmonės sugalvojo išpjaustyti, išdrožinėti medyje savo kaimo ar miestelio svarbiausius dalykus, kurie padėtų atskirti, kam priklauso žvejybinis laivelis.

Dabar jie žinos, iš kokio miestelio išplaukė laivas, ir į kokį turėjo sugrįžti.

O pavadino vėtrunge, nes vienas senas žmogus patarė: „vėtra vėtrungės negriebs“. Taip ir liko vėtrungė.

Vėtrungės gimimas

Senas dailininkas su savo dažais nutašytu molbertu klajojo Kuršių nerijos kopomis. Kaip pavaizduoti šio nuostabaus žemės kampelio grožį? Kiekvienas kaimelis vis kitoks, ypatingas. Atsisėdo dailininkas ant marių tiltelio, nuo kurio matosi visas žvejų kaimelis, pasiėmė savo senutėlį molbertą ir ėmė tapyti.

Grįžęs namo, dailininkas išpjaustė iš medinio molberto peiliuku visą tą vaizdą. Taip gimė nuostabiosios vėtrungės.

Perkūnas ir vėtrungės

Kartą vienas jaunuolis išplaukė į marias žvejoti. Dievas Perkūnas pamatė jaunuolio laivą, praskyrė debesis ir tarė:

Prisistatyk – kas esi, iš kur atvykai?

Jaunuolis negalėjo atsakyti, kadangi nuo šalto vėjo buvo netekęs balso. Perkūnas įsižeidė, kad neišgirdo atsakymo ir, paleidęs žaibą, grįžo atgal į debesis.

Jaunas žvejas, grįžęs namo, galvojo ilgas dienas, kaip prisistatyti Perkūnui. Vieną dieną jam šovė mintis – išdrožinėjo svarbiausius savo gyvenimo įvykius.

Kai jaunuolis vėl išplaukė, Perkūnas jau buvo pasiruošęs paleisti žaibus, bet kai pamatė išdrožinėtą vėtrungę, suprato žvejo istoriją. Nuo to laiko visi žvejai, nesvarbu – turintys balsą ar ne – darydavo vėtrunges ir, išplaukę į jūrą, prisistatydavo Perkūnui.

Bangpūčio sprendimas

Visą dieną ir visą naktį siautėjo galinga audra, dauguma laivų pasiklydo. Taip Bangpūtys, vėjų ir jūrų valdovas, sumanė atsiimti savo valdas. Mat jo valdose gražiausios, riebiausios žuvys plaukiojo, o godūs žmonės plaukė ir plaukė, gaudė ir gaudė jo žuveles.

Kaip šauniai sumanė Bangpūtys – kiekvieną žvejo laivą paženklinti, kad jis dažniau nei vieną kartą per savaitę neplauktų į žvejybą. Dar vieną kartą sukėlė dievaitis smarkią vėtrą ir supūtė visą svarbiausią žmogaus gyvenimo turtą ant laivo stiebo.

Nuo tada kiekvienas žvejys turi vėtrungę, kuri geriems, doriems žmonėms padeda per vėtrą, o blogus pasiunčia į jūros dugną, į deivės Jūratės rūmus visiems laikams.

Senoji Nidos vėtrungė Ievos Simonaitytės bibliotekoje
Fotografavo Vilius Kuznecovas